

Secretariaat: Brugstraat 32
4475 AP Wilhelminadorp
Tel.: 0113-211238

E-mail : info@delevendedelta.nl

Internet: www.delevendedelta.nl

KvK Zeeland: 2204589

Rabobank Oosterschelde: 34.60.15.391

Provincie Zeeland
T.a.v. de Directie Ruimte, Milieu en Water
Postbus 165
4330 AD Middelburg

Wilhelminadorp, 20 april 2010

Betreft: Inspraakreactie op Startnotitie MER Waterkeringen Perkpolder.

Geachte Directie,

Het plan Perkpolder dient een verscheidenheid aan belangen. Onder het mom van "economisch belang voor de regio" treft men er projectontwikkelaars, natuur- en milieuorganisaties, kenniscentra en een veelvoud aan persoonlijke en politieke ambities aan.

Stichting De Levende Delta constateert tot haar grote zorg, dat het belang van de zeekering in relatie tot ieder ander belang daarbij automatisch volgend is.

Zij constateert dat de beschikbare technische kennis en mogelijkheden met betrekking tot de waterveiligheid volledig ten dienste staan van het plan zelf en voor de partijen die daar achter staan. Op het punt van het technisch kunnen zijn onze waterbouwkundigen dan ook zonder enige twijfel gezaghebbend. Die deskundigheid brengt kennelijk ook met zich mee dat "rommelen" aan de zeekering eerder een uitdaging dan een bedreiging is geworden!

Dit wordt nog eens bevorderd door het gegeven dat het Provinciaal Bestuur "Zeeland" heeft aangeboden als proeftuin voor allerlei vormen van waterkennis.

De veiligheid wordt op het spel gezet om de ComCoast-idee gestalte te geven. "Combining functions in Coastal defence zones" is een samenwerkingsverband van 5 buurlanden: België, Denemarken, Duitsland, Nederland en de UK. ComCoast zag hier mogelijkheden om haar idee van multifunctionele waterkeringzones te verkennen en te demonstreren.

In plaats van de traditionele dijken zijn daarom in het plan drie types "klimaatbestendige waterkeringzones" opgenomen: op het voormalige veerplein en de beide polders aan weerszijde van de veerhaven. De nieuwe zeekering moet samen met het voorland de veiligheid garanderen. De gehele waterkeringzone wordt geacht die veiligheid te bezitten. De kwaliteit van de nieuwe dijk behoeft daarom niet (en zal dus niet) dezelfde (te) zijn als die van de verwijderde zeekering. Anders heeft de proef geen nut!

Plan Perkpolder is in onze ogen gewoon niets anders dan het resultaat van een bewuste zoektocht naar geschikt oefenterrein voor de ComCoast-idee.

Die overmoed roept bij ons vragen op.

Nu de Westerschelde en het Land van Saeftinghe als Natura-2000 gebied aangewezen zijn, waardoor de Natuurbeschermingswet 1998 van toepassing is geworden, kan de natuurlobby bovendien haar belang afdwingen, zo nodig ten koste van de kwaliteit van de waterkering!

Was voorheen de stabiliteit van de zeewering bepalend voor de veiligheid, thans zoekt men bewust de destabiliteit door eenvoudigweg delen van de zeewering op te ruimen. Het is algemeen bekend, dat rondom de oude veerhaven het getij een erg sterke invloed heeft. Juist op de meest kwetsbare plek laat men de zee toe in het achterland!

Daar waar het principe van een zo kort mogelijke en gezette zeewering belangrijk zou moeten zijn, gaat men tegen alle waterstaatkundige principes in, de zeewering met vele kilometers verlengen door een nieuwe dijk op zettinggevoelige grond aan te leggen. Een nieuwe instabiele dijk in het achterliggende land moet dan het hoogopstuwende water bij zwaar weer tegenhouden. Dat hetzelfde water in het ontpolderde gebied in zo'n situatie geen kant op kan en voor onvoorspelbare situaties kan zorgen, deert kennelijk niet!

Door de ontpoldering van de Hertogin Hedwigepolder worden de waterverplaatsingen in de Westerschelde (zeker ter hoogte van Perkpolder) bovendien alleen maar omvangrijker en heftiger.

De bij herhaling uitgesproken vurige wens om land terug te geven aan de rivier, heeft het vertrouwen in de goede bedoelingen met onze waterkeringen niet bepaald gevoed. Men koestert immers de gedachte dat wanneer het water doorbreekt, de "rivier" (inmiddels zeearm) eindelijk de ruimte heeft gekregen waarop ze volgens enkelen recht had.

In het licht van deze wens kan de proef daarom niet mislukken, omdat het enige risico slechts hieruit kan bestaan, dat het zogenaamde felbegeerde nieuwe evenwicht tussen land en zee, dan bij een doorbraak is ontstaan.

Zoals gesteld ligt de behoefte om te experimenteren, gekoppeld aan het natuurbelang en de beschikbaarheid van Europees geld, o.i. ten grondslag aan het project Perkpolder.

Vanuit onze optiek vormt deze combinatie nadrukkelijk een bedreiging voor de veiligheid!

Het zal u duidelijk zijn dat de hierboven geconstateerde behoefte aan experimenteren met de zeewering, gekoppeld aan de wens om land terug te geven aan de zee, bij Stichting De Levende Delta het vertrouwen heeft weggenomen dat de veiligheid van de bewoners nog steeds de belangrijkste prioriteit zou hebben.

Behalve de vragen die wij hebben met betrekking tot de veiligheid baart ook de aantasting van ons agrarisch cultuurlandschap ons grote zorgen. Daarbij zien wij tevens de voedselproductie als een factor van elementair en eminent belang, en dat niet slechts nationaal!

Omdat natuurontwikkeling heel goed buitendijks kan plaatsvinden (de Zuidwestelijke Delta biedt daartoe aantoonbaar ruimschoots de gelegenheid), moet de afbraak van de zeewering, de aanleg van een nieuwe dijk en de vernietiging van agrarische cultuurgrond o.i. als een enorme kapitaalvernietiging worden gezien.

Vernietiging van landbouwgrond, zonder daarvoor een echt goed argument te hebben, demonstreert o.i. bovendien minachting voor de voedselproductie.

In afwachting van uw berichten, verblijven wij namens het bestuur van Stichting De Levende Delta

hoogachtend,

J.J. Geleijnse, voorzitter

J.F.J. Franken, secretaris

